

De Postrijder der provincie Limburg

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. »
Een blad afzonderlijk 15 centiemen.
Aankondigingen 15 centiemen per druk-regel.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

MEN SCHRIJFT IN

te Tongeren bij M. COLLÈS, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

TONGEREN, DEN 11 FEBRUARI.

NIEUWJAARSGIFTEN

aan Z. H. Plus IX.

7^e LIJST.

Bedrag der vorige lijst . . . . . fr. 3794,85
Ontvangen op het bureel van den Postrijder :
Een onbekende van Rutten 2,00
Hubert Prosmans van Widoie 1,00

Ontvangen door de tusschenkomst van M. den deken :
Paroisse de Notre-Dame.
Une dame anonyme 5,00
Une anonyme 1,00
Une petite fille 1,00
Deux anonymes 5,00
Un anonyme 2,00
2e versement de 's Heeren-Elderen, un anonyme. 5,00
Liste d'Overrepen 57,00
Il. de Russon 240,00

Total, fr. 4095,85

LIJST VAN OVERREPEN.

J.-A. De Garnier, curé, fr. 10,00. M. Bruns, 10,00.
M. Robben, 10,00. R. D. 2,00. C. S. 1,00. L. K. 1,00.
C. 1,00. J. F. 1,00. W. R. 1,00.

LIJST VAN RUTTEN.

C^e de Grunne, fr. 50,00. Marquis Giovanni Imperiali, 50,00. H. Coune, pastoor, 20,00. Claykens, kapelaan, 5,00. De parochianen, 415,00.

Parijs is, gelijk men denken kan, wel diep beroerd geweest door de tijding der capitulatie, doch er hebben geene wanordelijkheden uit dien hoofde plaats gehad.

Voor het oogenblik is de groote bezorgdheid der Parijzenaars, zich levensmiddelen te verschaffen, en de gemeenschappen met den buiten te herstellen. De minister van koophandel heeft bevel gegeven aan de delegatie te Bordeaux de hoofdstad onmiddellijk te doen bevoorraden, voornamelijk van bloem en graan, terwijl de Duitschers, van hunnen kant, er in toegestemd hebben, dezelder en westerlijnen, de rivieren der Seine en Marne open te stellen, alsook de ijzerenwegen van Orleans naar Nemours, en van Orleans naar Alençon. Wat de gemeenschappen voor des personen betreft, deze zullen, tijdens den duur des wapenstilstands, onderworpen blijven aan de voorwaarden, geëischt in oorlogstijd.

Niemand zal de tijding van den val van Parijs vernomen hebben, zonder dat de vraag bij hem opkomt : « Wat nu ? » Zal de overgave van Parijs Frankrijk bewegen, het zwaart neder te werpen, en zich overwonnen te ver-

klaren ? Zal er vrede komen ? en zal de vrede duurzaam zijn ?

Parijs heeft zich heldhaftig gehouden, en voor de eer van Frankrijk is de moedige tegenstand van de groote stad, welke men verzonken in weelde en verzwakt van kracht waande een heerlijk feit geweest. De zedelijke gevolgen van den val van Frankrijk's hoofdstad zullen echter juist ten gevolge van hare moedige volhardende verdediging bijzonder groot zijn. Zij heeft getoond, werkelijk het hoofd en hart van Frankrijk te zijn, en, zooals zij in vreedstijd het middenpunt van Frankrijk is, waar al de krachten van het land zich centraliseeren, en waar al de draden uitkomen, die het geheele land in beweging brengen, is zij in oorlogstijd ook het middenpunt der landsverdediging geweest. Nu dit ontzaglijk versterkte kamp, dat, indien het bij tijds van den noodigen levensvoorraad voorzien was, de Pruisen nog menige maand had kunnen bezighouden, de witte vlag heeft moeten ontsteken, bestaat er weinig kans dat het overige van Frankrijk den tegenstand zal kunnen volhouden.

Waar men ook in Frankrijk de oogen wendt weinig anders ziet men dan verslagende legers, jonge, halfgevoefde, halfontmoedigde troepen, geheel ontbloot van kundige, ervaren officieren, en hetgeen uit een zedelijk oogpunt het bedenkelijkst is, eene groote bevolking, die tot het laatste toe met de valsche hoop op overwinning geveild is, die altijd van victorie's gehoord heeft. Bij vorige begeestdrifte volken, die zeer vatbaar zijn voor den indruk van het oogeblik, kan men hetzelfde opmerken als bij personen, die een dergelijk karakter hebben.

Indien Frankrijk den door Jules Favre gesloten wapenstilstand erkent, en de constituerende vergadering te Bordeaux bijeenkomt, zonder dat de groote steden, Lyon en Marseille, door voortgezette krijgswelingen den wapenstilstand onmogelijk maken, zal het Fransche volk kunnen kiezen tusschen vrede en oorlog, en beslissen, welken regeeringsvorm Frankrijk in den eersten tijd erkennen zal.

Doctrinaire tweezakken.

Den 2 Februari heeft er, in de Kamer, nogmaals eene interpellatie plaats gehad, in welke meester Defré zijnen haat lucht geeft tegen de katholieke Belgen, omdat deze naar Brussel zijn gestoomd en vermindering van prijs genoten hebben op den spoorweg, zooals dit in elk ander geval wordt toegestaan.

O! meester Defré zou welgezeven hebben, indien, bij voorbeeld, de *libre pensée* gebruik had gemaakt van de prijsvermindering ; als

« Ik heb u gesproken van de legende van de absinth, » aldus zette hij het kortstondige afgebroken gesprek weder voort ; « ik zal ze u nu verhalen, terwijl de koffie gezet wordt. Legende, ziet gij, daarin ben ik te huis ; overal weet ik ze op te sporen. Eertijds, getarnde mijne jaren van glorie en vermaardheid, ben ik voornemens geweest er eene verzameling van uit te geven ; maar deze gril is voorbijgegaan, gelijk alle anderen ; waarom zou men zijne parelen voor de vrouwen werpen ! Om kort te gaan, onder het nasnuiffelen van de oude Duitse schrijvers, die, onder ons gezegd, eene onuitputtelijke bron zijn van dergelijke volksoverleveringen, trok deze bijzonder mijne aandacht. . . . Wil ik ze u in het Duitsch vertellen. . . . »

« Och ! dat is niet noodig, » antwoordt Johan naif die alles wat die man zegt als orakeltaal beschouwt.

« Mij is het onverschillig. De legende is in versmaat en ik vertaal ze u woordelijk. . . . »

« Zeg eens, Amaranthe, vergeet de koffie niet en geeft ze vooral kokend heet. »

« De vrouwen zijn onderhevig aan talloze verstrooiingen ; men moet zijne voorzorgen nemen, wanneer men goed van haar bediend wil worden, voornamelijk hier. Ik begin : »

« — Te die tijd was de mensch onschuldig ; zijne oogen waren rein en zijn mond opende zich slechts om den Heere God te loven. »

« En zie de verraderlijke slang verleide den mensch tot ongehoorzaamheid aan Gods bevel. »

« De Heer God zag den mensch en zijne gezellen met gramstoringe bliken aan. »

« En zij nu toorn daalde op hen neder om op hunne gansche nakomelingschap te drukken. »

« De aartsengel, met het vlammende zwaard, sluit de poorten van den lusthof voor hen. »

« Als getrouwe wachter staat hij aan den

men een gala-spektakel van den *Pied de mouton* of de *Belle Hélène* had aangeplakt ; als de eerste springertroep de beste zich had aangeboden — maar rustige katholieken, die naar Brussel ter kerke gaan . . . *fi donc !*

Ziedaar hoe die doktrinaire — de vroegere volger van Mazzini en later bewierrooker van het koningdom — de vrijheid verstaat. De katholiek mag niets bekomen, niet genieten ; de vrijheid en voordeelen zijn niet voor hem. Hij mag alleen betalen, betalen dat hij krom gaat.

De katholiek is voor hem zoo iets als eene expeditie van negers, die men onder in het schip opsluit, maar die men naar boven doet komen om te pompen als het schip in gevaar komt.

Het ministerie heeft wel gedaan te zeggen, dat de vrijheid voor iedereen is ; dat er hier geen de minste kwestie is van politieke manifestatie en de minister enkel het koninglijk besluit heeft toegepast, zooals dit in andere gevallen gebeurt, wanneer groote groepen zich van de eene stad naar de andere verplaatsen.

Markten van Tongeren.

Gedurende het jaar 1870 zijn er op den markt van Tongeren te koop gesteld :

Paarden	4155
Hoornbeesten	15573
Schape	9042
Vette varkens	7220
Mjere varkens	57407
Tarwe . . . . . kilogrammen	6580000
Spelt	371000
Rogge	953000
Haver	460000
Gerst	494000
Aardappelen	940000
Appelen en peren	450000
Kersen, pruimen, abrikozen, en sikken	320000
Boter	250000
Eijeren . . . . . stuk	7150000
Gevogelte	6300
Konijnen	2300

Deze cijfers bewijzen den altijd aangroeienden voorspoed der markten van Tongeren die door middel van den ijzeren-weg kunnen bezocht worden door de koopers en verkoopers van alle landen.

Het weldadigheids-sermooen, verleden zondag uitgesproken in O.-L.-V. Kerk, had een groot getal geloovigen in denouden tempel vergaderd. De welsprekende taal van den eerw. heer Georges, pastoor van Chênée heeft aller harten diep bewogen. De collecte gedaan door de leden van het genootschap van de H. Vincentius à Paulo, heeft de som van 444 franken opgebracht.

ingang van dat betooverend verblijf, waarvan de mensch voor altijd het spoor moest verliezen op deze onmetelijke aardbol.

» En de eerste man, de eerste vrouw bij de hand houdende, trad de wijde wereld in, die hare dorre en naakte woestenijen voor hem opende.

» Langen tijd treden zij voort, droevig en stil-zwijgend.

» En toen zij lang geloopt hadden, weigerden hunne beenen langer hunne matie ledematen te dragen.

» Uitgeput van vermoeienis zetten de ouders van het menschildom zich neder niet ver van dien stroom, welke in het vervolg der tijden *de stroom van Cadron* zal heeten.

» Voor de eerste maal ondervinden zij die afgematheid, welke op den arbeid volgt en zij zoo dikwerf zouden moeten gevoelen.

» De moeder van het menschildom liet haar met zweet bedekt voorhoofd tegen de borst van Adam rusten.

» En uit haren boezem stegen droevige zuchten op ; uit hare oogen ontsprongen een vloed van tranen, dat schoone gelaat overstromende, hetwelk het geluk alijd had moeten doen stralen.

» Insgelijks met droefheid vervuld, staarde Adam op zijne echtgenoot en vestigde toen een beangstigd oog op den hemel.

» De dieren, te voren de medegezellen van de menschen, verhaastten hun snellen loop, zoodra zij hen in het oog kregen.

» De koning der schepping sidderde bij het luisteren naar het krachtig gebrul van den leeuw, den koning der wildernissen.

» En de nachtegaal zelve, de welluidende zangeres van Eva, in plaats van hare droefheid op te vroolijken, vloog ijlings verder, slechts klagende tonen latende hooren.

De kavalkaat die aangekondigd was voor den zondag 26 februari, zal haren ommeegang doen op dinsdag 21 deze maand.

Onder de pers, om toekomstigen maandag te verschijnen : *De Tongersche kavalkaat*, vlaamsch liedje in 25 coupletten *sur l'air du Tra la la*. Het liedje wordt verkocht ten voordeele van den arme.

Lijst der Jurés

voor de sessie van het Hof van assisen der provincie Limburg, die te Tongeren zal geopend worden op maandag 15 maart, onder voorzitterschap van M. den raadsheer Wagmans.

1. Uleus, advocaat te St-Truijen.
2. J. Vanderyst, brouwer te Tongeren.
3. A. Hardy, gepensionneerd major te Tongeren.
4. Fr. Ledent, negociant te St-Truijen.
5. T. Claes, eigenaar te Caringen.
6. H. Nelissen, brouwer te St-Truijen.
7. A. Cronenberg, raadsheer te Hasselt.
8. R.-H. Palmers, eigenaar te Hasselt.
9. J. Maes, rentenier te Hasselt.
10. H. Boes, negociant te St-Truijen.
11. C. Verkissen, stoker te Maesevek.
12. J.-L. Goetsbloets, bankier te Hasselt.
13. J.-P.-N. Willems, burgemeester te Brée.
14. F.-A. Dawans, eigenaar te Houppertingen.
15. Keph, doctoer in wijsbegerte te Hasselt.
16. J. Delvoie, notaris te Canne.
17. Briane raadsheer te Maesevek.
18. L.-B. Nolens, negociant te Hasselt.
19. L. Nys, negociant te Hasselt.
20. J. Vanderstraeten, eigenaar te Hasselt.
21. G. Zegers, negociant te Hasselt.
22. O. Coemans, notaris te St-Truijen.
23. A. Diricks, negociant te Hasselt.
24. M. Goetsbloets, notaris te Hasselt.
25. N. Beckers, advocaat te Bilsen.
26. E. de Fauconval, rentenier te Horpmael.
27. F. Moors, eigenaar te Keeringen.
28. Gerards, professor te Hasselt.
29. P.-A. Janssens, fabrikant te Brée.
30. A. François, rentenier te Tongeren.

AANVULLENDE JURÉS.

1. J. Jacques, aubergist te Tongeren.
2. M. Quaedvlieg, deurwaarder id.
3. H. Jansen, rentenier id.
5. C. Claes, kunstschilder id.

Oorlogsberichten.

Zooals wij 't reeds gezegd hebben, schijnt Engeland op Rusland, Oostenrijk en Italië gewerkt te hebben ter gunste van Frankrijk, en voor het sluiten van den wapenstilstand en eene zoo voordeelg mogelijken vrede voor Frankrijk.

De eerste pogingen der engelsche diplomatie zouden langs den kant van Rusland geweest zijn ; het *Foreign-Office* zou zich vleien om door wezenlijke concessien, aan den kant van het Oosten, de belangeloosheid, en dientengevolge de onthouding, van het kabinet van St-Petersburg, te bekomen.

» Alleen de uil, zijn spottende kop uit het gat van een ontijdig verouderde boom stekende, liet den bannelingen zijn akelig gekras hooren.

» Adam en Eva voelde de koude van de vrees.

» En zich zoo van God en de natuur verlaten ziende, verdubbelde hunne droefheid.

» Helaas ! helaas ! mompelde Adam, van welk eene hoogte ben ik nedergestort ! . . . . »

» Ik heb den hemel gedroomd en ik ben gevallen, gevallen gelijk het jong van den arend, dat zijn nest te vroeg verlaat.

» Rampzalige ! . . . ik kom pas uit de handen mijns Scheppers en reeds ben ik niets meer dan een bouwval ; »

» Een bouwval, die in nameloze angsten de komst van zijn Hersteller verbeidt.

» De zon, uit dien schoot der golven opstijgende kwam mij iederen morgen de schatting van hare warmte brengen.

» Iederen avond verborg haar schitterende schijf, van den hemel afdalende, zich achter de roodgekleurde cederboomen, mij tot de nachtrust uitnodigende.

» En zie, vandaag is zij uitgedoofd en vertoont zich niet meer aan den hemel.

» Het heldere azuur, waarin zij zich zoo majestueus bewoog, heeft plaats gemaakt voor die drijvende sombere wolkgevaarten, waarmede de wind speelt.

» Waarom stort de bewolkte lucht trauen ? »

» Waarom is de zachte zephier veranderd in een onstuimigen wind ? . . . . »

» Helaas ! helaas ! uit welk eene hoogte ben ik nedergestort. . . . »

» En met eene stokkende stem, klagend gelijk het kirren van de tortelduif in het groene loover der boomen, sprak Eva, de lichtgeloovige en nieuwsgierige vrouw :

» Gevloekt zij de slang, die mij in het verderf

EEN UITSTAPJE

IN

HET JURA-GEBERGTE.

(Vervolg.)

Joban Reginald was boven de wolven. Hetgeen hij in zich zelve gezegd had om zijne onwetendheid te rechtvaardigen, sprak de vreemdeling overluid uit, wat zijne ijdelheid niet weinig streelde.

« Gelijk gij mij hier voor u ziet zitten, » vervolgde de onbekende, « met mijn zonderling voorkomen en mijne lange knevels, heb ik eenmaal mijne rol gespeeld op het toneel der wereld. »

» Bij het begin van een regeeringsvorm, waarvan de Franschen slechts houden, als zij die niet bezitten, in 1848, was ik te Parijs, en nog wel professor, met uw welnemen, in het Collegie Henri IV. Ik begroette de republiek met geestdrift en achte mij geroepen *ad grandia*. Een onafzienbare reeks van misrekeningen en teluurstellingen hebben mij afkeerig gemaakt van grootheid en aanzien. Zonder geld, zonder vrienden, want de tegenspoed, jaagt ze op de vlucht, zonder eerzucht, want daarvan was ik genezen, bleef mij niets anders over dan naar het oord mijner geboorte weder te keeren, hetgeen ik gedaan heb. . . . »

« Het buitenleven, jong mensch, het buitenleven, dat is alles ; vooral als men het kan genieten als liefhebber, geplaagd met eenige honderd duizend francs rente. »

De maaltijd liep ten einde. De ex-professor had gegeten en gedronken als iemand, die sinds veertien dagen vast heeft.